

5.1.9. Forældelse

Udleveringslovens § 9 indebærer, at der kan ske udlevering til et andet EU-land, selv om strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende handling ville være forældet efter dansk ret.

Udkastet til rammeafgørelse indebærer, at udlevering kan afslås, hvis strafansvaret eller muligheden for at fuldbyrde en straf er forældet i henhold til lovgivningen i den anmodede medlemsstat, og dette land har jurisdiktionskompetence.

Efter 1996-konventionen er hovedreglen, at medlemsstaterne ikke kan afslå udlevering under henvisning forældelse. Medlemsstaterne har dog mulighed for af afslå udlevering under henvisning til de samme regler, som nu fremgår af udkastet til rammeafgørelse.

I forbindelse med gennemførelsen af 1996-konventionen fulgte Danmark hovedreglen i 1996-konventionen, således at en udleveringsbegæring fra et andet EU-land ikke kan afslås under henvisning til, at strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende handling ville være forældet efter dansk ret.

Gennemførelsen af udkastet til rammeafgørelse nødvendiggør således ikke ændringer af udleveringsloven for så vidt angår forældelse.

5.1.10. Specialitetsreglen

Udleveringslovens § 10 vedrører den såkaldte specialitetsregel. Bestemmelsen indebærer, at udlevering kun kan ske på vilkår af, at den udleverede ikke må drages til ansvar eller udleveres videre til et tredjeland for nogen anden strafbar handling begået før udleveringen end den, han er udleveret for. Specialitetsreglen kan dog fraviges i visse tilfælde, herunder hvis justitsministeren giver tilladelse hertil.

Der gælder efter udleveringslovens § 10a særlige regler i forbindelse med udlevering til andre EU-lande. Efter § 10a kan specialitetsreglen således uden justitsministerens tilladelse yderligere fraviges i to tilfælde ved udlevering til et andet EU-land. Den udleverede kan efter bestemmelsen drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, hvis strafforfølgningen eller straffuldbyrdelsen ikke indebærer, at den udleverede skal frihedsberøves. Endvidere kan den udleverede drages til ansvar for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, hvis den pågældende har meddelt samtykke hertil i et retsmøde i den medlemsstat, hvortil udleveringen er sket.

Efter § 10a kan den udleverede uden justitsministerens tilladelse endvidere videreudleveres fra en anden

medlemsstat, hvis den pågældende i forbindelse med samtykke til udlevering til den medlemsstat, hvortil udlevering er sket, har meddelt samtykke til at blive draget til ansvar og blive udleveret videre til en tredje medlemsstat for andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for. Videreudlevering kan også ske uden justitsministerens tilladelse, hvis den udleverede har meddelt samtykke til videreudlevering i et retsmøde i den medlemsstat, hvortil udlevering er sket.

Videreudlevering til en anden medlemsstat forudsætter således i de fleste tilfælde enten samtykke fra justitsministeren, eller at den udleverede har meddelt samtykke til videreudlevering.

Efter 1995-konventionen er udgangspunktet, at et samtykke til afkald på specialitetsreglen og samtykke til videreudlevering ikke kan tilbagekaldes. Danmark har imidlertid i forbindelse med ratifikationen af konventionen afgivet en erklæring om, at samtykke kan tilbagekaldes i overensstemmelse med reglerne i dansk ret.

Udkastet til rammeafgørelse indebærer, at medlemsstaterne kan vælge at opretholde de gældende regler vedrørende specialitetsreglen og videreudlevering eller meddele Rådssekretariatet, at man giver afkald herpå.

Gennemførelsen af udkastet til rammeafgørelse nødvendiggør således ikke ændringer af udleveringsloven på dette punkt, og den danske retstilstand, hvorefter et samtykke kan tilbagekaldes, vil i den forbindelse kunne opretholdes.

5.1.11. Andre bestemmelser

Udkastet til rammeafgørelse indeholder i artikel 3 yderligere to obligatoriske afslagsgrunde, som ikke i dag er indeholdt i udleveringsloven. Udlevering skal således efter udkastet afslås, hvis den lovovertrædelse, der ligger til grund for den europæiske arrestordre, er omfattet af amnesti i den anmodede medlemsstat og denne medlemsstat har jurisdiktionskompetence.

Endvidere indeholder udkastet i artikel 3 en bestemmelse, hvorefter en udleveringsbegæring vedrørende en person, der er under den kriminelle lavalder efter national ret i den anmodede stat, skal afslås. Efter Justitsministeriets opfattelse bør der på denne baggrund indsættes en udtrykkelig bestemmelse herom i udleveringsloven.

Efter artikel 4 i udkastet til rammeafgørelse har medlemsstaterne mulighed for at afslå begæring om udlevering, der vedrører handlinger, som helt eller delvist er foretaget på den anmodede medlemsstats område. En udleveringsbegæring kan ligeledes afslås,